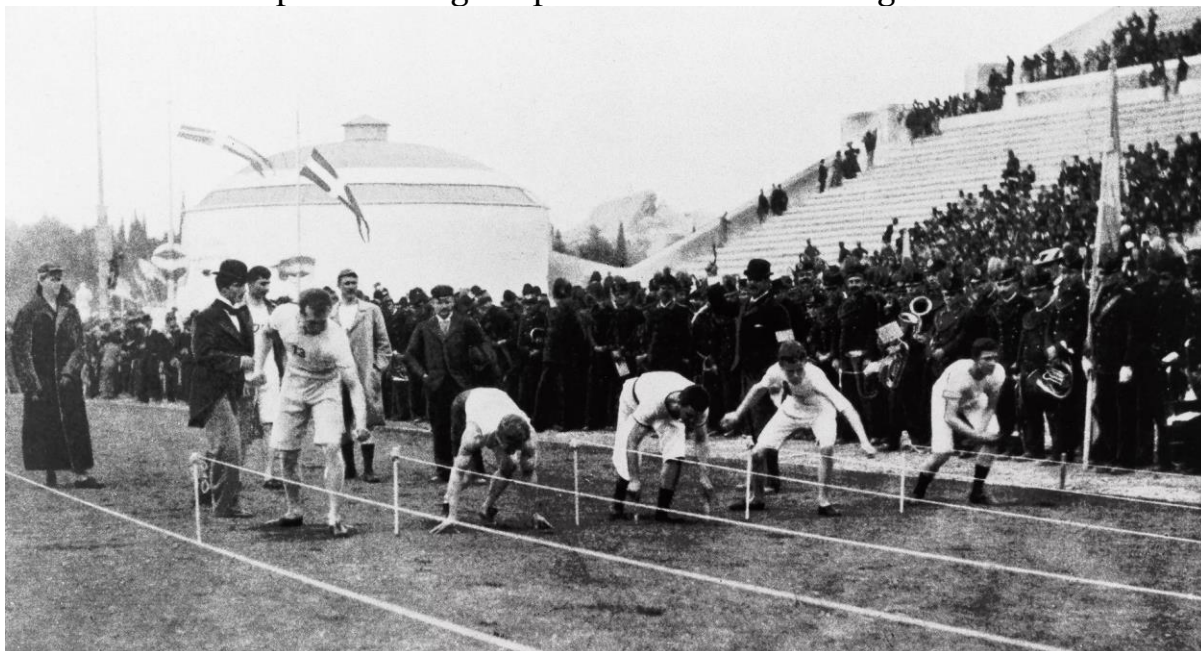

Pleidooi voor de terugkeer van de Olympische Spelen wordt Griekse tragedie

Historicus Fik Meijer meent dat als de Olympische Spelen alleen nog maar in Griekenland worden gehouden, veel problemen kunnen worden voorkomen. Maar dit boek roept meer vragen op dan er inzicht wordt geboden.

*De eerste Spelen in Athene in 1896
Foto Getty Images*

In zijn nieuwe boek *Droom of Daad* wil Fik Meijer, emeritus hoogleraar Oude Geschiedenis, laten zien dat als de Olympische Spelen in de toekomst willen overleven er maar één oplossing is: een terugkeer naar hun *roots*.

Terug naar Olympia

Meijer kwam hierop tijdens een verregend bezoek aan het antieke Olympia. Temidden van de ruïnes kreeg hij een visioen, waarin de wonderlijke combinatie van sport en religie, die de Olympische Spelen ooit waren, hem levendig voor ogen stond. Het idee 'terug naar Olympia' liet hem niet meer los en hij besloot zijn droom op schrift te stellen, want 'alleen als Griekenland

permanent de Spelen mag organiseren kunnen de problemen die de afgelopen eeuw een schaduw over de Olympische beweging hebben geworpen worden voorkomen.’

Zo’n pleidooi voor het houden van de Spelen op een vaste plek, al dan niet in Griekenland, is absoluut interessant. Wanneer Meijer dat had uitgewerkt in de vorm van een pamflet zou het zeker een rol hebben kunnen spelen in de al langer levende discussie over de toekomst van de Spelen.

In plaats daarvan heeft hij ervoor gekozen een boek te schrijven waarin hij niet alleen zijn ideaalbeeld schetst, maar ook de geschiedenis van de Spelen, de ontwikkelingen in de 19de eeuw – waarin de huidige Spelen vorm krijgen – en alle politieke en economische problemen waarmee ze in de loop van de twintigste eeuw zijn geconfronteerd.

Het resultaat is vlees noch vis. Als beschrijving van de situatie in de oudheid is het veel te mager. Het deel waarin hij de ontwikkelingen in de 19de eeuw behandelt roept meer vragen op dan er inzicht wordt geboden. En zijn oproep om de Spelen voortaan in Griekenland te houden mist het vuur dat je zou verwachten.

Rommelig en slecht geschreven

Behalve dat het boek niet geeft wat het belooft, is het ook rommelig en bij vlagen slecht geschreven. Meijer probeert namelijk het geheel een persoonlijke tint te geven door de lezer deelgenoot te maken van zijn innerlijke roerselen. En dat gaat hem niet goed af. Zo zou de passage aan het begin van het boek, waarin hij zijn visioen beschrijft, niet misstaan in een blad van de Pinkstergemeente.

Het deel waarin hij de ontwikkelingen in de 19de eeuw behandelt roept meer vragen op dan er inzicht wordt geboden.

Ronduit irritant is ook Meijers Helenofilie. Zo omschrijft hij de Ottomaanse tijd als barbarij en hadden de 19de-eeuwse Grieken natuurlijk gelijk toen zij de Olympische Spelen opnieuw claimden. Dat daar een onvervroren en bij vlagen naargeestig nationalisme aan ten grondslag lag lijkt Meijer voor het gemak te vergeten.

Droom of Daad lijkt een haastig geschreven boek dat had moeten uitkomen ter gelegenheid van de Olympische Spelen van dit jaar. Omdat die door de coronacrisis niet doorgaan heeft Meijer er snel nog een hoofdstuk aan toegevoegd. In dat slotakkoord gebruikt hij de coronacrisis om nog even zijn gelijk aan te tonen: 'Als het hoogste orgaan van de Olympische beweging in de 19de eeuw had besloten om de Spelen op een vaste plaats in Griekenland te houden, dan had het IOC in deze kwestie veel slagvaardiger kunnen optreden.' Dat het eenvoudiger was geweest om de Spelen te verplaatsen naar een nieuwe datum als er een vaste plek zou zijn geweest lijkt een open deur. Maar dat die plek nu juist Griekenland zou moeten zijn, is ondanks dat Meijer daar heilig in gelooft maar helemaal de vraag.